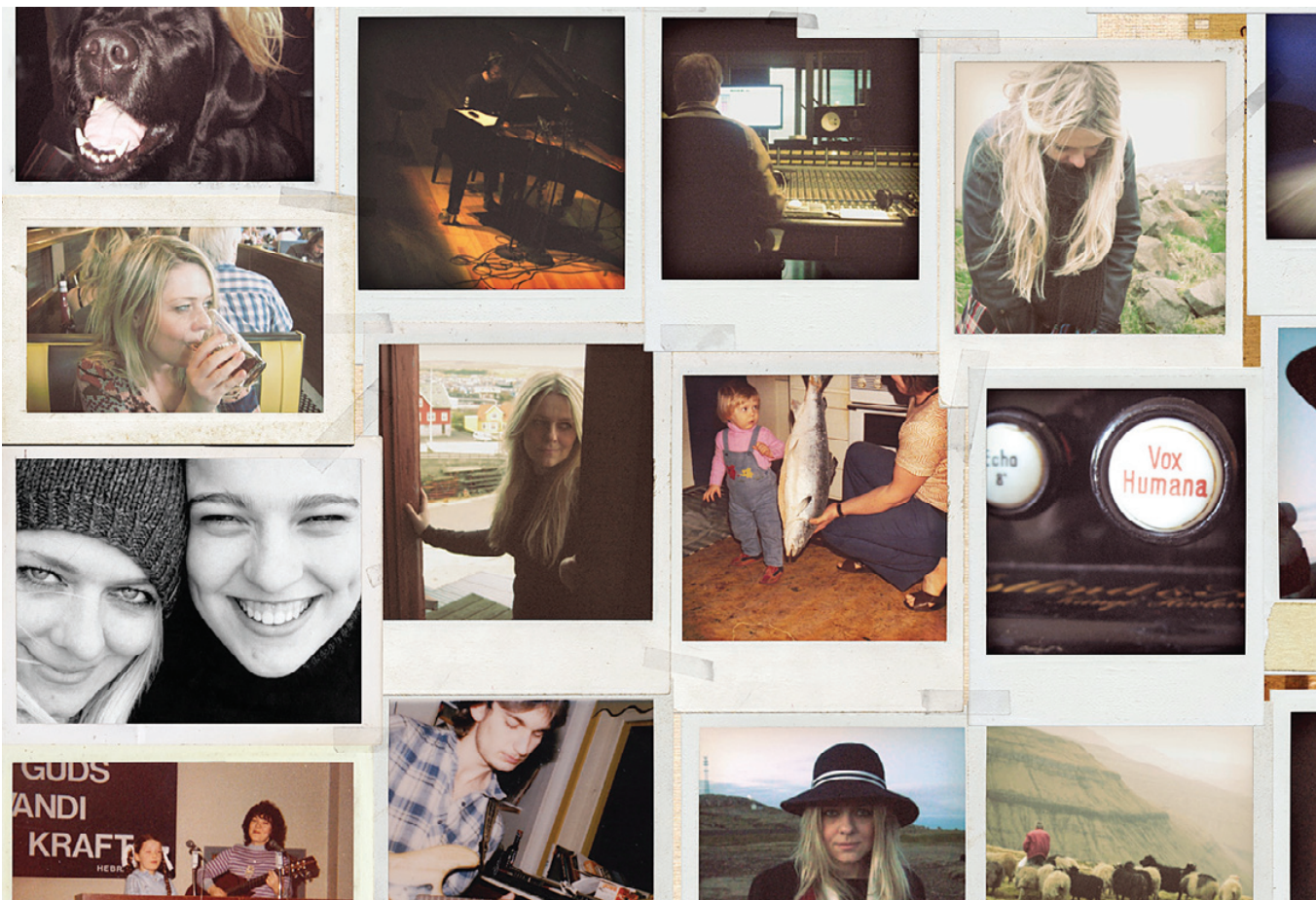

– Tá eg eri stódd uttanlands, leingist eg eisini heim til Føroya. Eg leingist eftir mínari familju og nærleikanum, sum er í føroyska samfelagnum, sigur Lena Anderssen

Sangbrøv frá Lenu til heimin

– NÓGVIR AV **SANGUNUM** ERU MERKTIR AV **ÚTLONGSLI** OG **SAKNI**, SUM EG HAVI **UPPLIVAÐ** NÓGV Í MÍNUM **LÍVI**, SIGUR **LENA ANDERSSSEN** UM NÝGGJU **ÚTGÁVU** SÍNA

TÓNLEIKUR

Eyðun Klakstein
eydun@sosialurin.fo

Í dag gevur Lena Anderssen nýggja fløgu út. Á útgávuni »Letters From The Faroes« eru 14 nýggir sangir á enskum máli, og sangirnir byggja á kenslur og upplivingar hjá Lenu Andersen.

– Hetta er eitt slag av sangbrøvum frá mær til heimin. Nógvir av sangunum eru merktir av útlongsli og sakni, sum eg havi upplivað nógv í mínum lívi. Brævasamskipti og tónleikur hava verið stórir partur av mínum lívi, og

tí havi eg roynt samantvinna tey á hesi útgávuni, sigur Lena Andersen.

– Alt mitt lív havi eg havt ein part av mínu kærur langt burturi frá mær. Eg kann ongantið verða á einum stað og hava allar mína familju har – mamma mín býr í Føroyum og pápi mín býr í Vancouver til dømis.

– Útlongsul kann eisini verða ein góð kensla, tað kann virka sum bensini til at koyra víðari uppá, sigur hon.

Luktur av bløðum

Lena Anderssen og maðurin Niclas Johannesen hava ferðast nógv við tónleikinum, og tað ætla tey at halda fram

við. Tí hava tey eisini nógvar upplivingar og minni frá útheiminum.

– Eg havi búð í ymiskum býum, og mær leingist til dømis eftir luktinum í onkrum býi, einum ávísam degi onkra aðrastaðni, og hesa tíðina leingist eg eftir luktinum frá bløðunum, sum detta av trøunum í Montreal, sigur Lena Anderssen.

– Tá eg eri stódd uttanlands, leingist eg eisini heim til Føroya. Eg leingist eftir mínari familju og nærleikanum, sum er í føroyska samfelagnum, sigur hon.

KLUMMAN

Inna Törnroos

Skúlagarð-urin órógvar foreldur

Fyri stuttari tíð síðani, hevði eg eina samrøðu við sálarfrøðingin á skúlanum hjá soninum (ja, tey hava ein skúlasálarfrøðing). Vit tosaðu sjálvandi um sonin, men eisini um hvussu vit foreldur eru.

Hon segði nógv, sum hevur fingið meg at hugsa um, hvussu lík vit eru, og at tað sama órógvar okkum.

Sálarfrøðingurin: Hvat gítur tú er tað vanligasta, foreldur spyrja meg um síni børn?
Eg: ???

Sálarfrøðingurin: Ja, eitt er víst, og tað er ikki, hvussu tað gongur í rokning og skrivning.
Eg: ???

Sálarfrøðingurin: Tað er, hvussu teirra børn hava tað í skúlagarðinum. Hvønn spæla tey við? Argar nakar tey? Virka tey glað? Tað eru spurningarnir, eg fái frá flest øllum foreldrum.

Eg mátti smílast. Tí sjálv hevði eg løtu áðrenn júst spurt hesar spurningarnar.

Happing og avleiðingarnar av tí eru væl lýstir í dagsins samfelagið. Vónandi elvir tað eisini til, at tey, sum eru rundan um okkara børn, duga betri at takla happingina, sum hóast alt er ein partur av skúlagongdini hjá nógvum.

Eg minnst mína egnu skúlagongd sum buldruta. Nógv happing, róp og skrál í tímum, og næmingar sum nóg illa dugdu at lesa í 7 flokki.

Vónandi er skúlarnir betri nú enn mín barnaskúli, men eg trúgvi, at tað eru sporini eftir skúlan í 1980-inum, sum gera at vit, sum nú eru foreldur, eru so bangin um, at okkara børn skulu fáa somu somu lagnu, sum nógv av okkum fingur.

Ein treffandi lýsing av avleiðingunum av happing er hendan:

Ein lærari í New York bað sínar næmingar at taka hvør sítt pappír, síðan bað hon tey at rukka tað saman, trampa á tað og sláa tað uttan at skræða. Síðani skuldu tey slætta tað út, og hyggja eftir tí og siga orsaka. Óansæð um tey slættaðu tað út og søgdu orsaka, so var pappírið rukkut og fult í merkjum. Tað er tað sama, ið hendir tá eitt barn verður happað – óansæð hvussu nógv vit biða um umbering, hvørva arrini ikki.

So segði hann...

Nógv vilja prátta og kjakast um politisk evni. Eg eri nokk eisini hampuliga væl skorin fyri tungubandið, so tað, at skula keypa ein pakka av mjólk, kann lætt taka ein heilan tíma.

Janus Rein, nývaldur løgtingsmaður

